

Brāļi Vanagi – galdnieki ar vairākiem izglītības diplomiem

Brāļi Āris un Normunds Vanagi galdnieka darbu iemīlēja jau skolas laikā

Brāļi Vanagi veidoja koka standus un elementus Krāslavas Vēstures un mākslas muzeja ekspozīcijai «Pi vīna golda»

Egita Terēze Jonāne

Ienākot dvīņu brāļu Āra un Normunda Vanagu IK “brāļi Vanagi” darbnīcā Krāslavā, pārsteidz senais, vectēva lietotais galdnieka darbagalds no koka, pareizāk sakot, tā virsma, piestiprināta pie sienas. Un turpat atrodas mūsdienīgi darbagaldi, iegādāti par pašu un projektu naudu. Āris stāsta, ka šo darbagaldu nolikuši goda vietā, lai uzsvērtu galdnieka profesijas nozīmīgumu. Redzami arī daudzie apbalvojumi, tos piešķirusi pašvaldība vai sadarbības partneri par labi padarītu darbu.

«Mēs mācījāmies tepat Krāslavas tehnikumā (toreiz tā bija Daugavpils 38. arodividusskolas Krāslavas filiāle, bet tagad – Rīgas Valsts tehnikuma Krāslavas tehnoloģiju un inovāciju centrs) par galdniekiem, izveidojām savu individuālo komersantu “brāļi Vanagi” un strādājām par galdniekiem, tad apgūvām vēl citas profesijas. Sākām ar koka suvenīriem un izaugām līdz korpasa mēbeļu pēc individuālā pasūtījuma ražotājiem. Cilvēki piesaka arī galdniecības darbu (piemēram, gatavojam dzīvojamo māju kāpnēs) un restaurāciju, bet to mēs darām retāk, mums biežāk piesaka individuālās korpasa mēbeles, un tās mēs gatavojam visai Latvijai,” saka Āris.

Mūsdienīgs bizness

Apbruņojušies ar izglītību un prasmēm, brāļi izveidoja savu individuālo komersantu un sāka meklēt finansējuma avotus. Vispirms Āris un Normunds piedalījās divos konkursos – Krāslavas novada pašvaldības Jaunatnes biznesa ideju konkursā un Latvijas Lauku konsultāciju centra konkursā «Laukiem būt!», bet par iegūtajām balvām – finansējumu – nopirka lāzera gravieri un izveidoja kombinētās galdniecības darbnīcu (tur notika mūsu saruna). Tāpat brāļi īstenojuši Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai projektus, iegādājās modernas iekārtas – darbagaldus masīvkoka un laminētu kokskaidu plātņu apstrādei, zāģu skaidu briketētāju, kas ļauj izgatavot briketes, kuras vēlāk izmanto darbnīcas apkurināšanā.

Interesanti, ka viņi izejmateriālus pasūta ar piegādi, nevis krāj noliktavās. Tas ir ērti un lēti, skaidro Āris, un uzliela piegādātājus – partnerus no Ķekavas un Rīgas.

Brāļi stāsta, ka jau tehnikumā saprata, cik svarīgi ir iet kopsolī ar laiku, strādājot ne tikai ar modernām iekārtām, bet arī videi draudzīgi (par to liecina bezatkritumu ražošana, jo, kā minēts iepriekš, zāģu skaidas, sapresētas briketēs, noder darbnīcas apkurē). Pavisam nesen – 2021. gadā – Normunds izveidoja uzņēmumu «CNC Wood», un, iegādājoties papildu aprīkojumu un pieaicinot Āri kā sadarbības partneri, ražošanā izmanto jau datorvadāmo darbagaldu. Normunds programmē, bet tas izgriez sagataves, kas vēlāk pārtop mēbelēs. Tas ļauj strādāt vēl kvalitatīvāk un

vēl ātrāk, un dod iespēju dažādot sortimentu, pastāstīja Normunds. «Manā darbnīcā ir klasiskā galdniecība, bet Normunda darbnīcā – modernā galdniecība,» papildināja Āris.

Viena zvana attālumā

Āra un Normunda darbdienu sākas ar klientu zvaniem (klienti viņus sameklē internetā vai dzirdot «no mutes mutē» reklāmu, arī uzklauzot draugu padomu) vai mēbeļu projekta skici, vai jau pašu mēbeļu ražošanu. Ja piezvana klients, vienojas par laiku, kad Āris vai Normunds var aizbraukt pie klienta, lai veiktu mērījumus un izvēlētos materiālus (populārākie ir plātņu materiāli). Pēc tam brāļi datorā rasē mēbeļu komplekta projektu, saskaņo to un visbeidzot, ja klients piekrīt projektam, sastāda tāmi, pasūta materiālus un ķeras pie mēbeļu ražošanas. Sarunas dienā jau bija sagatavotas priedes koka sagataves, un, kā teica Āris, taps trīs durvis.

Jāiestarpina, ka brāļu Vanagu klienti ir privāto māju un dzīvokļu īpašnieki, tūrisma uzņēmēji, kā arī pašvaldības.

Vaicāju, kā nodrošināt kvalitāti, ja kokam patīk «staigāt» mitruma vai karstuma dēļ. Āris skaidroja, ka informē klientus par koka īpatnībām – tas var plaisāt, deformēties, jo koks ir dzīvs.

Mīļākā stunda – mājturība

Āris un Normunds par galdnieka profesiju sapņoja jau Krāslavas Varavīksnes vidusskolā, jo abiem mīļākais priekšmets bija mājturība. Tāpēc pēc devītās klases abi iestājās Krāslavas tehnikumā, kas tobrīd

bija Daugavpils 38. arodividusskolas filiāle, un vienlaikus mācījās arī Krāslavas vakarskolā. Vēl šodien vecāku mājās katrai istabai ir dažādu formu un dažādu koku durvis, kuras brāļi mācījās darināt skolas gados. Lai gan daudzi skolotāji gribēja, lai viņi turpina mācīties vidusskolā, jo atzīmes bija labas, tomēr brāļi izvēlējās arodskolu. Viņi ir pateicīgi par atbalstu tā brīža Krāslavas tehnikuma direktoram Arkādijam Petaško. Viņa iedrošināti, abi pabeidza vakarskolu un Daugavpils Universitātē ieguva arodividusskolas skolotāja diplomu, turklāt paralēli absolvēja tobrīd jau Rīgas Valsts tehnikuma Krāslavas filiāles Profesionālās izglītības kompetences centru, kļūstot par profesionāliem kokapstrādes izstrādājumu ražošanas tehniķiem.

Āris un Normunds atzīst, ka viņiem visas izglītības ir noderīgas pamatprofesijā – galdnieka darbā, strādājot ar koku, bet pedagoga prasmes palīdz, apmācot praksē Rīgas Valsts tehnikuma Krāslavas tehnoloģiju un inovāciju centra jauniešus. «Zināšanas un prasmes ir tādas pašas investīcijas kā nauda, tāpēc ne mirkli neesam nožēlojuši savus mācību gadus,» atzina Āris. Un, ja nav prasmju un zināšanu, nav kvalitātes, nav pasūtījumu, nav arī naudas, papildināja Normunds.

Brāļi strādā divatā, reti ņem palīgus, vienīgi neatsaka praktikantiem, uzskata, ka jaunieši jāiesaista galdniecībā un mēbeļu ražošanā, citādi var pienākt tāds brīdis, ka pirksim tikai Ķīnas ražojumus, taču tiem

ļoti klibo kvalitāte. «Kad mēs mācījāmies, Krāslavas tehnikumā, bija divi galdnieku kursi, un nepietika pasniedzēju. Priecājāmies, ka Krāslavas tehnoloģiju un inovāciju centrs piedāvā mācīties par būvizstrādājumu galdnieku, galdniecības un mēbeļu ražošanas tirgū ir liels pieprasījums pēc profesionāļiem. Kad pie mums atnāk praktikanti, sakām, ka darbs ir foršs, taču vajag ieguldīt zināšanas un pacietību, tāpēc ka koks jānomēra precīzi, pēc tam tas jāzāģē, jālīmē, jāapstrādā, ilgi jāslīpē utt. Klasiskais galdnieks mūsdienās savu jomu uztur kā hobiju (taisa mēbeles sev vai draugam), tikmēr arodskolās jauniešus jau māca strādāt ar programmētiem darbagaldiem un robotiem. Piemēram, tu šodien sāc ražot mēbeļu komplektu, un jau pēc nedēļas ir rezultāts, bet, ja ir restaurācija vai kāpnēs pēc individuālās skices, jāiegulda vairāk laika. Mums viens projekts ilga septiņus mēnešus, proti, kādai Francijas pilij darinājām koka margas 13 balkoniem. Interesants projekts, taču rezultātu ieraudzījām tikai pēc šiem septiņiem mēnešiem. Mēs tomēr turpināsim iesāktu ceļu mēbeļu jomā, būs arī jauni projekti, viss taču attīstās arī mūsu nozarē. Strādāt ar koku – vai tā būtu egle, osis vai ozols – ir interesanti, koks ir patīkams materiāls, ļoti elastīgs, tāpēc no koka var izgatavot visu, ko sirds vēlas, ja tikai ir idejas,» uzsvēra Āris. Normunds piebilda – ja ideja ir interesanta, meklējiet brāļus Vanagus, un ideja pārtaps realitātē.

GALDNIKA PIENĀKUMI:

- izgatavo no koka dažādas mēbeles, logus un durvis, kāpnēs un citus interjera elementus;
- plāno un organizē veicamo uzdevumu izpildi;
- izpēta un novērtē materiālu atbilstību veicamajam darbam;
- veido un apstrādā gan plātņu sagataves (ja nepieciešams, tās arī finierē jeb apdarina ar finieri), gan masīvkoka sagataves (zāģē, ēvelē, frēzē);
- precīzi sazāģē veidojamā izstrādājuma detaļas, sagatavo tās kontrolmontāžai (pārbauda savienojumu atbilstību un, ja nepieciešams, veic labojumus);
- veic apdari izgatavotajam izstrādājumam;
- montē un uzstāda izgatavoto izstrādājumu;
- remontē un atjauno koka izstrādājumus;
- ja strādā individuāli, arī sadarbojas ar klientu: pieņem koka izstrādājuma pasūtījumu, sagatavo tā skices, aprēķina pasūtījuma izmaksas un izgatavojamo detaļu skaitu, noformē dokumentus, sastāda piegriešanas kartes materiāla racionālai izmantošanai, pasūta nepieciešamos materiālus, analizē savas uzņēmējdarbības rezultātus, naudas un klientu plūsmu, sagatavo nepieciešamās uzņēmējdarbības atskaites. ▣

(Avots – www.profesijupasaule.lv)

«Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem». «Par projekta raksta «Brāļi Vanagi – galdnieki ar vairākiem izglītības diplomiem» saturu atbild SIA «Vietējā».

MAF
Mediju atbalsta fonds